

man kender Pasteurisering af skummet Mælk, naar man laver Ost, saa jeg tror ikke, vi skulle tænke paa i nogen Maade at lovgive eller tage Bestemmelser i den Retning. Men det behøve vi heller ikke, for naar vi tage Vallen, som løber fra Oste-karret ned i en Forsænkning i Gulvet, og sende den op i Vallekaret med en Injektor, vil den komme op til en Varmegrad af 60 Gr., og saa mangler der kun 20 Gr. for at sætte den op til de 80 Gr., hvor den er pasteuriseret og smittefri. Der skal altsaa ikke megen Varme eller Kulforbrug til, og der kommer heller ikke meget Vand ind i Vallen for at faa det besørget. Og med Hensyn til, at der skulde være Smitte i Osten, som omtalt af det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen), ved jeg fra ret autentisk Kilde, at man mener, at naar Osten er lagret i 2 Maaneder, er der ikke nogen som helst Fare for, at der skulde være smittefarlige Baciller i den. Den Omsætning, der foregaar ved Ostegæringen, skulde uskadeliggøre disse i Løbet af et Par Maaneder. Der vil altsaa ikke være noget i Vejen for at lave Ost af Mælken og pasteurisere Vallen bagefter. Saa er der ganske vist det ubetydelige Affald, som kommer op i Oste-karret. Men det mener jeg, vi maa se bort fra og hellere lade det gaa i Rendestenen end benytte det som Kreaturføde. For den Smittefare, man udsætter sig for ved at bruge det, er langt større end det Tab, man lider ved at tilintetgøre det.

P. T. Nielsen: Forinden Forhandlingen om Lovforslaget gaar til Ende, ønsker jeg at gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Der er fra enkelte Taleres Side blevet anket over Bestemmelsen om, at ogsaa Vallen for Fremtiden skal pasteuriseres. Det er imidlertid en Bestemmelse, som jeg sætter megen Pris paa, og jeg vil i høj Grad tilraade, at den fastholdes, saa det for Fremtiden bliver saadan, at alt, hvad der udgaar fra Mejerierne, er pasteuriseret og fuldt ud smittefrit. Og naar der fra enkelte Mejerikredse og fra enkelte Landmænd bliver protesteret imod den Bestemmelse, vil jeg som Landmand tilraade, at der ikke bliver taget Hensyn til den Protest. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Saks-købing (Rør-dam) i, at det har en meget stor Betydning i Kampen mod Tuberkulosen, om alle de Produkter, der udgaar fra Mejerierne, blive smittefri, og jeg kan ikke tilraade være med at behøjde Landmændene, at de ikke i alle Tilfælde gøre alt, hvad

de kunne, for at undgaa Tuberkulosen. Vi have en Bevilling paa Finansloven paa 100,000 Kr. netop til Bekæmpelse af Tuberkulose i Kvægbesætninger, men der er ikke noget, der har ærgret mig som Landmand og som Lovgiver mere, end at de Penge, der saaledes ere bevilgede, ikke nær ere blevne udnyttede i det Omfang, de burde. Det viser sig nemlig af Statsregnskabet, at der af denne Bevilling kun er blevet brugt mellem 22,000 og 23,000 Kr., altsaa omtrent $\frac{1}{5}$. Og der er for mig ingen Tvivl om, at hvis Landmændene vilde tage Kampen mod Tuberkulosen op med den Kraft, de evne, og vilde bruge Tuberkulinprøver og lignende, kunde de udrydde Tuberkulosen i deres Besætninger, og saa behøvede de ikke at levere tuberkelholdig Mælk til Mejerierne. Det var selvfølgelig det bedste, men naar det ikke sker, saa maa de Landmænd, som sørge for at have Mælk, der er fri for Tuberkelbaciller, have Lov til at forlange, at de ere sikrede imod at faa deres Besætninger smittede igen gennem de Produkter, de faa fra Mejerierne. Lad os derfor fastholde, at alle Produkter, der komme fra Mejerierne, skulle være pasteuriserede og være smittefri.

Der blev af den højtærede Landbrugsminister rettet et meget stærkt Angreb mod de Repræsentanter, som have forhandlet med Ministeriet fra Mejeriorganisationernes Side, dels fra Smørmærkeforeningen, dels fra Mejeriforeningerne og dels fra Mejeristforeningen. De bleve sigtede for, at de vare løbne komplet fra den Overenskomst, de havde sluttet med Ministeriet. Jeg er selvfølgelig ikke i Stand til at bedømme, hvorledes hele dette Forhold hænger sammen. Men jeg vil sige her: Jeg har haft en Samtale med en enkelt af de Repræsentanter, og jeg har haft en skriftlig Meddelelse fra en anden Repræsentant, og efter den Fremstilling ser det noget anderledes ud. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man fra de forskellige Sider, fra Ministeriets og fra de nævnte Repræsentanters Side i Forhandlingerne er gaaet ud fra en noget forskellig Opfattelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der her maaske fra begge Sider foreligger en Misforstaaelse. Jeg tror selvfølgelig, ja, jeg er vis paa, at Ministeriets Repræsentanter have haft den Opfattelse, de hævdede, og jeg er ganske overbevist om, at de mene at have haft Ret til den Opfattelse. Derom tvivler jeg aldeles ikke. Men jeg vil paa den anden Side ikke have, at de Mænd, som have forhandlet paa Organisationernes Vegne,